

VENDIM
Nr.959, datë 11.6.2009

PËR MIRATIMIN E MARRËVESHJES, NDËRMJET QEVERISË SË REPUBLIKËS SË SHQIPËRISË DHE QEVERISË SË MBRETËRISË SË SPANJËS, PËR BASHKËPUNIM DHE ASISTENCË TË NDËRSJELLË NË ÇËSHTJET DOGANORE

Në mbështetje të nenit 100 të Kushtetutës dhe të neneve 17 e 23 të ligjit nr.8371, datë 9.7.1998 “Për lidhjen e traktateve dhe marrëveshjeve ndërkombëtare”, me propozimin e Ministrit të Punëve të Jashtme, Këshilli i Ministrave

VENDOSI:

Miratimin e marrëveshjes, ndërmjet qeverisë së Republikës së Shqipërisë dhe qeverisë së Mbretërisë së Spanjës, për bashkëpunim dhe asistencë të ndërsjellë në çështjet doganore, sipas tekstit, që i bashkëlidhet këtij vendimi.

Ky vendim hyn në fuqi pas botimit në Fletoren Zyrtare.

KRYEMINISTRI
Sali Berisha

MARRËVESHJE
NDËRMJET QEVERISË SË REPUBLIKËS SË SHQIPËRISË
DHE QEVERISË SË MBRETËRISË SË SPANJËS LIDHUR ME BASHKËPUNIMIN DHE
ASISTENCËN RECIPROKE MBI ÇËSHTJET DOGANORE

Qeveria e Republikës së Shqipërisë dhe qeveria e Mbretërisë së Spanjës, këtej e tutje referuar si palët;

duke konsideruar se shkeljet e legjislacionit doganor janë të dëmshme për interesat ekonomike, fiskale dhe sociale për vendet e tyre respektive, si dhe për interesat legjitime të tregtisë;

duke konsideruar se trafiku i lëndëve narkotike, substancave psikotrope dhe mallrave të tjera të dëmshme përbën një rrezik për shëndetin publik dhe shoqërinë;

duke konsideruar rëndësinë e vlerësimit të saktë të detyrimeve doganore dhe taksave të mbledhura nga importimi apo eksportimi i mallrave, si dhe zbatimin e duhur të dispozitave mbi ndalimin, kufizimin dhe kontrollin;

të bindur se përpjekjet për të parandaluar shkeljet kundër legjislacionit doganor dhe përpjekjet për të garantuar mbledhjen e saktë të detyrimeve dhe taksave të importit dhe eksportit mund të bëhen më efektive nëpërmjet kooperimit ndërmjet autoriteteve doganore;

duke marrë në konsideratë rekomandimet e Këshillit të Kooperimit Doganor mbi asistencën reciproke administrative, të 5 dhjetorit 1953;

duke marrë në konsideratë gjithashtu konventën e veçantë mbi drogat narkotike (Nju-Jork, 1961), konventën mbi substancat psikotrope (Vjenë, 1971) dhe konventën kundër trafikut të paligjshëm të drogave narkotike dhe substancave psikotrope (Vjenë, 1988),

ranë dakord për sa më poshtë vijon:

Neni 1
Përcaktime

Për qëllimet e kësaj Marrëveshjeje:

a) “Autoritet doganor” nënkupton:

- Në Republikën e Shqipërisë: Drejtoria e Përgjithshme e Doganave e Ministrisë së

Financave;

- Në Mbretërinë e Spanjës: Ministria e Ekonomisë dhe e Financave pa paragjykim për kompetencat e ministrive të tjera.

b) “Legjislacion doganor” do të thotë çdo ligj apo dispozitë për t’u zbatuar nga autoritetet doganore në lidhje me importimin, eksportimin dhe tranzitimin e mallrave, dhe gjithashtu çdo procedurë apo regjim doganor, lidhur me detyrimet doganore dhe taksat, ose të masave të ndalimit, kufizimit apo kontrollit, duke përfshirë trafikun e paligjshëm të drogave dhe të mallrave të tjera.

c) “Shkelje” do të thotë çdo shkelje e legjislacionit doganor, si dhe çdo përpjekje për shkelje të këtij legjislacioni.

d) “Detyrimet doganore” do të thotë të gjitha detyrimet, taksat dhe kuotat që ushtrohen dhe grumbullohen nga autoritetet doganore.

e) “Person” do të thotë çdo person fizik apo juridik.

f) “Autoriteti kërkuar” do të thotë autoriteti doganor, i cili bën një kërkesë për asistencë mbi çështjet doganore.

g) “Autoriteti i kërkuar” do të thotë autoriteti doganor, i cili merr një kërkesë për asistencë mbi çështjet doganore.

i) “Dërgesa nën kontroll” do të thotë teknika e lejimit të dërgesave të paligjshme, të cilat përmbajnë ose dyshohet se përmbajnë lëndë narkotike, substanca psikotrope ose substanca të përbëra prej tyre, ose lëndë sensitive, që kalojnë nëpërmjet ose brenda territorit të palëve, me dijeninë dhe nën vëzhgimin e autoriteteve kompetente, me qëllim lehtësimin e hetimeve.

Neni 2

Fushëveprimi i Marrëveshjes

1. Autoritetet doganore të palëve do t’i japin asistencë njëra-tjetrës sipas kushteve të përcaktuara në këtë Marrëveshje, me synim lehtësimin e lëvizjes së ligjshme të mallrave, zbatimin e legjislacionit doganor dhe gjithashtu parandalimin, hetimin dhe luftimin e shkeljeve në fushat e sipërpërmendura.

2. Asistenca e ndërsjellë, brenda kuadrit të kësaj Marrëveshjeje, do të jepet në përputhje me legjislacionin në fuqi në territorin e shtetit të palës së kërkuar dhe brenda kompetencave dhe burimeve të mundshme të autoritetit doganor të kërkuar.

3. Përmbajtja e kësaj Marrëveshjeje nuk do të ndikojë në asistencën e ndërsjellë lidhur me çështjet kriminale, të cilat do të jepen në përputhje me legjislacionin në fuqi në territorin e palëve dhe në përputhje me marrëveshjet ndërkombëtare të nënshkruara nga palët.

Neni 3

Asistenca sipas kërkesës

1. Sipas kërkesës së autoritetit kërkuar, autoriteti i kërkuar do ta furnizojë autoritetin kërkuar me çfarëdolloj informacioni të dobishëm lidhur me:

a) zbatimin korrekt të legjislacionit doganor dhe ndryshime thelbësore në këtë legjislacion;

b) përcaktimin korrekt të detyrimeve doganore, veçanërisht ato informacione lidhur me përcaktimin e vlerës doganore, klasifikimin tarifor dhe origjinën e mallrave;

c) parandalimin, hetimin dhe goditjen e shkeljeve.

2. Sipas kërkesës së autoritetit kërkuar, autoriteti i kërkuar do të mbajë, për aq sa ka mundësi, survejim special mbi:

a) persona të njohur nga autoriteti doganor kërkuar që kanë kryer një shkelje ose dyshohen për shkelje të legjislacionit doganor;

b) mallra, në transport apo magazinim, njoftuar nga autoriteti kërkuar doganor se mund të

shkaktojnë një trafik të dyshuar të paligjshëm ndaj territorit të vet;

c) mjete transporti të njohura ose të dyshuara se janë përdorur për kryerjen e shkeljeve doganore;

d) vende të dyshuara nga autoriteti kërkues doganor si të përdorura për të kryer shkelje doganore ose të përdorura për kundërvajtje të legjislacionit doganor.

3. Autoritetet doganore, sipas kërkesës, do t'i japin njëra-tjetrës informacion i cili tregon nëse:

a) mallrat e importuara në territorin e një prej palëve kontraktuese janë eksportuar ligjërisht nga territori i palës tjetër kontraktuese;

b) mallrat e eksportuara nga territori i një prej palëve kontraktuese janë importuar ligjërisht në territorin e palës tjetër kontraktuese, duke specifikuar, nëse ka, llojin e procedurave doganore të aplikuar mbi këto mallra.

Neni 4

Asistenca spontane

Autoritetet doganore do të furnizojnë njëra-tjetrën me asistencë, pa kërkesë paraprake, nëse ato e konsiderojnë këtë gjë të nevojshme për zbatimin korrekt të legjislacionit doganor, veçanërisht kur ato kanë informacion lidhur me:

a) veprime të konsideruara kontradikte me legjislacionin doganor;

b) mjete ose metoda të reja të përdorura për ndërmarrjen e veprimeve të tilla;

c) mallra të njohura si subjekt veprimesh në kundërshtim me rregullat doganore mbi importet, eksportet, tranzitin apo të ndonjë procedure tjetër doganore, veçanërisht përsa i përket drogave, substancave psikotrope dhe prekursorëve të drogave.

Neni 5

Dërgesë nën kontroll

1. Duke marrë në konsideratë ligjet e veta kombëtare, rregullat dhe procedurat, të dyja autoritetet doganore, me marrëveshje të ndërsjellë, mund të aplikojnë metodën e dërgesës nën kontroll të drogave, substancave psikotrope dhe lëndëve sensitive, me qëllim identifikimin e personave të implikuar në trafikun ilegal të këtyre drogave, substancave dhe mallrave, dhe gjithashtu për konfiskimin e tyre.

2. Ngarkesat e paligjshme në lidhje me të cilat janë kryer dërgesat nën kontroll, mund të zbulohen dhe të lejohen për transport të brendshëm, duke e lënë të paprekur ose duke e hequr ngarkesën e paligjshme, pjesërisht ose plotësisht.

3. Vendimet lidhur me përdorimin e dërgesave nën kontroll duhet të merren mbi një bazë rast pas rasti.

Neni 6

Informacion mbi trafikun e paligjshëm të lëndëve të ndjeshme (sensitive)

Autoritetet doganore, me iniciativën e tyre apo sipas kërkesës dhe pa vonesë, duhet të furnizojnë njëra-tjetrën me gjithë informacionin e përshtatshëm mbi aktivitetet të cilat përbëjnë ose mund të përbëjnë një shkelje ndaj legjislacionit doganor në fuqi në territorin e një prej palëve në fushat e mëposhtme:

a) qarkullimit të armëve, municioneve, eksplozivëve dhe pajisjeve për eksplozivë;

b) lëvizjes së objekteve të artit dhe antikuarëve, të cilat përbëjnë vlerë të rëndësishme historike, kulturore ose arkeologjike për një nga palët;

c) qarkullimit të lëndëve helmuese, materialeve nukleare dhe radioaktive, si dhe të substancave të tjera të rrezikshme për ambientin dhe shëndetin publik;

d) qarkullimin e mallrave që u nënshtrohen detyrimeve apo taksave doganore të konsiderueshme.

Neni 7

Forma dhe thelbi i kërkesës për asistencë

1. Kërkesat në zbatim të kësaj Marrëveshjeje do të bëhen me shkrim, shoqëruar nga ato dokumente që mund të konsiderohen të dobishme për ekzekutimin e kërkesave të tilla shkelje. Kur është e nevojshme, për shkak të emergjencës së situatës dhe në kushtet kur nuk ekziston mundësia e dërgimit të tyre me faks, kërkesat gojore mund të jenë të pranueshme, por kjo kërkesë në mënyrë imediate duhet të konfirmohet nga një kërkesë me shkrim.

2. Kërkesat, në përputhje me paragrafin 1 të këtij neni, do të përfshijnë informacionin e mëposhtëm:

- a) Autoritetin kërkues;
 - b) Masa që kërkohet të merret;
 - c) Objekti dhe shkaqet për kërkesë;
 - d) Treguesit, sa më të saktë dhe të kujdesshëm të jetë e mundur, mbi personat fizikë dhe juridikë nën hetim, si dhe mjetet e transportit, nëse njihen;
 - f) Një përmbledhje të fakteve lidhur me çështjen, si dhe të hetimeve të kryera ndërkohë.
3. Kërkesa duhet të dërgohet në gjuhën zyrtare të autoritetit të kërkuar doganor ose në anglisht.

4. Nëse kërkesa nuk i përmbush detyrimet formale, korrektimi ose kompletimi i saj mund të kërkohet, por gjithsesi mund të bëhet kërkesë për marrjen e masave paraprake.

Neni 8

Ekzekutimi i kërkesës

1. Kërkesa për asistencë dhe hetimet do të kryhen dhe zbatohen në përputhje me ligjet dhe rregullat e palës së kërkuar.

2. Në mënyrë që t'i përgjigjet një kërkesë për asistencë, autoriteti i kërkuar do të procedojë brenda kompetencave dhe burimeve të veta të mundshme, si të ishte duke proceduar për llogari të vet ose sikur kërkesa të ishte bërë nga autoritete të tjera ose të së njëjtës palë, duke dhënë informacionin që posedon ndërkohë, duke kryer hetimet e duhura ose duke marrë masat e duhura që hetimet të kryhen.

3. Nëse autoriteti doganor i kërkuar nuk është institucioni i duhur për t'iu përgjigjur kërkesës, ai duhet t'ia transmetojë këtë kërkesë institucionit të duhur dhe nëse kërkohet, duhet të informojë autoritetin doganor kërkues.

Neni 9

Prania gjatë hetimeve e punonjësve të palës kërkuese

1. Punonjës të autorizuar në mënyrën e duhur të njërës palë, në raste të veçanta, me aprovimin e palës së kërkuar, sipas kushteve të vendosura nga kjo e fundit dhe kushtëzuar nga legjislacioni i shtetit të palës së përmendur, mund të jenë prezent në hetimet e kryera në territorin e shtetit të autoritetit tjetër doganor. Hetimet do të kryhen nga punonjës të palës, në territorin e së cilës janë duke kryer hetimet dhe punonjësit e palës tjetër mund të mundësojnë dhe të marrin informacion nga këto hetime.

2. Kur, sipas situatave të paraqitura në këtë Marrëveshje, punonjësit e njërës palë do të jenë prezent në hetimet e zhvilluara në territorin e palës tjetër, ata në çdo kohë duhet të jenë të aftë të tregojnë identitetin dhe pozicionin e tyre zyrtar. Ata nuk duhet të mbajnë uniformë dhe as të kenë armë dhe duhet të jenë përgjegjës për çfarëdo shkelje të rregullave të palës në të cilën janë

duke kryer hetimet.

3. Punonjësit e autorizuar të njëres nga palët, në raste të caktuara, me aprovimin e autoritetit doganor të përfshirë, sipas kushteve të vëna nga ky i fundit dhe kushtëzuar nga legjislacioni kombëtar apo ndërkombëtar në fuqi, mund të hipin në bordin e anijeve apo avionëve të palës tjetër, gjatë operacioneve reale dhe gjithashtu për trajnime apo ushtrime. Pala pronare e mjeteve nuk mban asnjë përgjegjësi për ndonjë dëmtim apo paragjykim që mund të pësojnë punonjësit e palës tjetër në bordin e këtyre mjeteve në kryerje të operacioneve të përmendura.

4. Duke marrë në konsideratë legjislacionin kombëtar të palëve dhe marrëveshjet ndërkombëtare ku bëjnë pjesë palët, anijet dhe avionët, duke pasur në bord punonjësit e palës tjetër, mund të procedojnë në kapjen e anijeve që kanë kryer shkelje ndaj legjislacionit doganor në ujërat territoriale të palës kërkuese apo në detet e hapura.

Për t'i dhënë efekt dispozitave të këtij paragrafi, pala kërkuese duhet të ketë autorizimin legal të nevojshëm për të hipur në bord për inspektim apo, kur është e nevojshme, ta drejtojë në port anijen që ka kryer shkeljen, duke marrë parasysh koston që mund të lindë si pasojë e dëmtimeve apo reklamimeve. Fakti që aksioni do të kryhet nga një anije me pronar palën e kërkuar, duhet të deklarohet në kërkesën për autorizim.

Kur flamuri i anijes që ka kryer shkeljen është i palës kërkuese, do të merret si e mirëqenë se është lëshuar autorizimi i nevojshëm për arsye të ekzistencës së punonjësve të saj në bordin e anijes apo avionit të palës së kërkuar.

Neni 10

Komunikimi i informacionit

1. Sipas kushteve dhe brenda kufijve të caktuar në këtë Marrëveshje, dhe me kushtin që legjislacioni kombëtar ta lejojë, autoritetet doganore do t'i komunikojnë informacionin njëri-tjetrit në formën e dokumenteve, kopjeve të noterizuara të dokumenteve, raporteve etj., që mund të jenë dispozicioni i tyre.

2. Dokumentet e përcaktuara në paragrafin 1 të këtij neni, me aprovim të palës së kërkuar, mund të zëvendësohen nga informacion i kompjuterizuar, prodhuar në çfarëdolloj forme për të njëjtin qëllim.

Neni 11

Përdorimi i informacionit

1. Informacioni i përftuar sipas Marrëveshjes në fjalë mund të përdoret vetëm për qëllimet e specifikuar në Marrëveshjen në fjalë. Mund të përdoren brenda çdo shteti për qëllime të tjera, vetëm me aprovimin me shkrim paraprak të autoritetit doganor i cili ka dërguar informacionin dhe do të kushtëzohet nga kufizimet që mund të vendosë ky autoritet.

2. Dispozitat e paragrafit 1 nuk do të pengojnë përdorimin e informacionit në çfarëdo proces, administrativ apo penal, i cili është hapur për shkelje të legjislacionit doganor.

3. Autoritetet doganore në regjistrat e tyre të evidencave, raportet dhe dëshmitë, si dhe në procedimet e çuara në gjykatë, mund të përdorin si fakte informacionin e marrë dhe dokumentet e përftuara në përputhje me dispozitat e kësaj Marrëveshjeje.

4. Përdorimi i këtij informacioni si fakt në gjykatë dhe pesha që do t'i jepet këtij, do të përcaktohen në përputhje me legjislacionin kombëtar të palëve.

Neni 12

Konfidencialiteti i informacionit

1. Çdo informacion i komunikuar në çfarëdolloj forme në zbatim të kësaj Marrëveshjeje do të jetë i një natyre konfidenciale. Do të mbulohet nga detyrimi i sekretit zyrtar dhe do të gëzojë

mbrojtjen që i ofrohet këtij informacioni sipas ligjeve të palës që e merr atë.

2. Të dhënat personale nuk do të transmetohen kur ka shkaqe të arsyeshme që të bëjnë të besosh se transmetimi ose përdorimi i të dhënave të transferuara do të jetë në kundërshtim me parimet ligjore bazë të njëjës prej palëve dhe në veçanti, nëse personi që ka të bëjë me këtë, mund të vuajë një diskriminim të të drejtave themelore të njeriut. Sipas kërkesës, pala marrëse do të informojë palën dërguese mbi mënyrën e përdorimit të informacionit të marrë dhe mbi rezultatet e arritura.

3. Të dhënat personale mund të transmetohen vetëm tek autoritetet doganore dhe në rast nevojë, për qëllime procedurale, te prokuroria apo autoritetet gjyqësore. Persona apo autoritete të tjera mund të marrin një informacion të tillë vetëm sipas një autorizimi paraprak të autoritetit dërgues.

Neni 13

Ekspertët dhe dëshmitarët

Një punonjës i autoritetit të kërkuar mund të autorizohet për t'u paraqitur, brenda kufijve të autorizimit të dhënë, si ekspert apo dëshmitar, në një proces penal apo administrativ lidhur me çështjet që mbulohen nga kjo Marrëveshje nën juridiksionin e shtetit tjetër dhe të prodhojë produkte të tilla, dokumente dhe kopje të noterizuara, sipas nevojës së procesit. Kërkesa për një paraqitje duhet të identifikojë në mënyrë specifike se mbi çfarë çështjeje dhe në çfarë pozicioni, titulli apo kualifikimi do të pyetet ky punonjës.

Neni 14

Përfshirje dhe detyrimi për të dhënë asistencë

1. Në rastet kur autoriteti i kërkuar është i mendimit se përgjigja ndaj një kërkesë mund të bjerë ndesh me sovranitetin, sigurinë, rendin publik ose interesa të tjera themelore të shtetit të vet, ose mund të përfshijë shkelje të sekreteve profesionale, komerciale apo industriale, ky autoritet mund të refuzojë dhënien e asistencës së kërkuar sipas kësaj Marrëveshjeje, ta japë atë pjesërisht ose mund ta përmbushë atë sipas respektimit të disa kushteve ose kufizimeve.

2. Kur autoriteti kërkuar bën një kërkesë për asistencë, i cili vetë nuk do të mund ta përmbushë nëse i kërkohej diçka e tillë nga autoriteti tjetër doganor, kjo gjë duhet të theksohet në kërkesë. Në këtë rast varet nga autoriteti i kërkuar vendimi nëse do t'i përgjigjet një kërkesë të tillë.

3. Nëse asistenca pezullohet apo mohohet, autoriteti kërkuar duhet të njoftohet pa vonesë me shkrim lidhur me këtë vendim dhe mbi shkaqet që çuan aty.

Neni 15

Shpenzimet mbi asistencën

1. Autoritetet doganore do të heqin dorë nga çdo kërkesë ndaj njëri-tjetrit për rimbursimin e shpenzimeve të dala gjatë vënies në zbatim të Marrëveshjes në fjalë, me përjashtim të shpenzimeve lidhur me ekspertët dhe dëshmitarët, si dhe shpenzimet për përkthyesit që nuk janë punonjës shtetërorë.

2. Kur shpenzime të konsiderueshme apo shumë të mëdha do të ose mund të kërkojnë për ekzekutimin e kërkesës, palët duhet të konsultohen të vendosin afatet dhe kushtet nën të cilat kërkesa do të ekzekutohet, po ashtu dhe mënyrën sesi këto shpenzime do të dalin.

Neni 16

Zbatimi i Marrëveshjes

1. Bashkëpunimi dhe asistenca e mundësuar në zbatim të kësaj Marrëveshjeje do t'i ngarkohet direkt autoriteteve doganore. Ato do të rakordojnë reciprokisht mbi rregullimet e hollësishme për këtë qëllim.

2. Të dyja autoritetet doganore mund të organizojnë kontakte direkte ndërmjet shërbimeve të tyre të ushtrimit të ligjit, investigimit dhe nëse është e nevojshme, mes departamenteve të tjera me synimin e lehtësimit të mjeteve të shkëmbimit të informacionit mbi parandalimin, investigimin dhe goditjen e kundërvajtjeve të ligjeve dhe të rregullave të doganës. Do të shkëmbehet një listë e punonjësve të caktuar me këtë punë dhe kjo listë do të rifreskohet herë pas here nga autoritetet doganore.

3. Autoritetet doganore mund të bien dakord për takime me synim rishikimin e zbatimit të kësaj Marrëveshjeje.

Neni 17

Zbatimi territorial

Kjo Marrëveshje do të jetë e zbatueshme në territorin doganor të Republikës së Shqipërisë dhe në territorin doganor të Mbretërisë së Spanjës.

Neni 18

Hyrja në fuqi dhe përfundimi

1. Kjo Marrëveshje do të hyjë në fuqi në ditën e trembëdhjetë që nga data e njoftimit të fundit me shkrim nëpërmjet kanaleve diplomatike, që komunikon se procedurat respektive të brendshme të nevojshme për hyrjen në fuqi të Marrëveshjes janë plotësuar nga palët.

2. Kjo Marrëveshje është përcaktuar të jetë e pakufizuar në kohë dhe do të qëndrojë në fuqi edhe gjashtë muaj pas datës së një njoftimi me shkrim nëpërmjet kanalesh diplomatike të njëjës prej palëve mbi synimin e vet për ta përfunduar këtë Marrëveshje.

E nënshkruar në Tiranë, më 20 maj 2009, në tre origjinale, në gjuhët shqip, spanjisht dhe anglisht, ku të gjitha tekstet janë njëlloj autentike. Në rast divergjence për shkak të përkthimit, do të mbizotërojë teksti në anglisht.